

de høje Priser sig ikke længere, det er givet.

Det ærede Medlem nævner saa som det tredje Punkt, der har været medvirkende til Prisernes særlige Højde, Fabrikernes Trustdannelse, som det ærede Medlem sagde. Ja, vi kunne jo meget godt bruge det Udtryk, det er maaske ikke helt rigtigt, men det skulle vi ikke skændes om, det er Realiteter, der ligge bagved. Det ærede Medlem vilde vise med Tal, hvilken Magtstilling disse Fabrikker i Tidens Løb have faaet. Jeg er ikke vis paa, at alle Tallene kunne opretholdes, thi naar det ærede Medlem beregner Kursen efter 260, har det ærede Medlem maaske nok Ret i Øjeblikket, men kommer der den mindste Rystelse paa Sukkermarkedet, kan en Kurs af 260 ikke holde sig. Hvor dybt Aktierne da ville gaa ned, skal jeg ikke sige noget som helst om, da jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at selv om vi paa Grund af en eller anden Rystelse paa Sukkermarkedet faa en meget betydelig Nedgang, er det dog enorme Kapitaler, Fabrikkerne i Tidens Løb have faaet oparbejdet. Fra en ret beskeden Begyndelse for 20 Aar siden — da var det jo, at de begyndte at samle Kapital — ere de nu naaede op til — jeg husker ikke, om det ærede Medlem nævnedes noget Tal paa, hvor meget det var, men jeg tror, han nævnedes Professor Bircks Tal, ca. 28 Millioner. Jeg tror, at Tallet er noget større. Det er forskelligt til de forskellige Tider af Aaret, efterhaanden som de have udbetalt deres Dividende og sligt, men under 30 Millioner tror jeg ikke, det er. Om det er over 40 Millioner, skal jeg ikke kunne afgøre, thi Regnskabet er for uindviende ikke saa fuldt klart, som man kunde ønske. Naar, jeg skal dertil sige, at det er jo Aktionærernes eget Aktieselskab, og det er, i alt Fald saa længe vi ingen Aktielov have, deres egen Sag, hvorledes de ville stille deres Regnskab op. Men det er heller ikke derom, vor Uenighed vil komme til at dreje sig, enten det er 30 eller 40 Millioner, de have oparbejdet den Kapital til, som de arbejde med.

Saa komme vi til det, det ærede Medlem altsaa kalder Trustdannelsen, i hvor stort Omfang de have været i Stand til at udnytte de forhaandenværende Forhold,

baade Manglerne ved den indenlandske Lovgivning og Chancerne paa det udenlandske Marked, og de have, som jeg sagde før, i Virkeligheden udnyttet dem med Genialitet. Lad mig tilføje, at jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at de i mange Tilfælde ogsaa have udnyttet dem med haard Haand. Om de just hele Tiden have udnyttet deres Beskyttelse fuldt ud, kan vel være tvivlsomt, men at de skulde have været særlig stærkt optagne af, om de ikke alligevel kunde sælge Sukkeret en lille Smule billigere til Publikum, har sikkert aldrig været Tilfældet. De ere med andre Ord Forretningsfolk, men vi pleje ikke her i Landet at straffe Folk for, at de ere dygtige Forretningsfolk. Ja hvis de havde begaaet et eller andet, der havde været, jeg vil ikke tale om lovstridigt — det er der slet ikke Tale om —, men for haardhændet, saa kan ens Medlidenhed, naar der er Tale om, at de skulde miste deres privilegerede Stilling — jeg tænker paa Beskyttelsen —, blive svækket noget. Man kan under saadanne Omstændigheder faa mere eller mindre Lyst til hurtigt og kraftigt at gribe ind og tage Beskyttelsen fra dem, men at de udnytte Forholdene og have udnyttet dem godt, kunne vi i Virkeligheden ikke bebrejde dem.

De have altsaa oprindelig paa det Tidspunkt, da de begyndte at arbejde sig frem, sat 10 Mill. Kr. ind i Selskabet. Det er den Kapital, de have støttet sig til og arbejdet med saadan, at de nu staa med en Kapital, der, som sagt, er kommen op paa 30—40 Mill. Kr. i Løbet af, skulle vi sige, 25—30 eller maaske hellere 20—25 Aar. Men lad os nu gaa over til helt andre mere overskuelige, mere dagligdags Forhold. Lad os tænke os, at en Enkeltmand eller et Kompagni sætter, skulle vi sige, smaa 10,000 Kr. — smaa i Sammenligning med, hvad her er Tale om — i en Forretning, arbejder den op, og saa have de om nogle Aar 20—30,000 Kr. som ren Nettofortjeneste at arbejde med. Man vil dog virkelig saa i al Almindelighed sige: Det er en sund Forretning. Og saadan have de af os, der have været i Stand dertil, baaret sig ad, det gøre vi alle. Kun naar Haanden, der dirigerer disse Forretninger, bliver for haard, for egenkærlig, have vi noget at bebrejde vedkommende.

Det er disse tre Punkter, som det ærede